

Zabezpečení útočného boje motostřelecké divize municí a výzbrojí

Technik plukovník František Kupek

Při zabezpečování boje v horském a zalesněném terénu materiálem dělostřeleckého vyzbrojování, hraje prvořadou úlohu zásobování municí. To kladé velké nároky na znalost situace, operativnost a součinnost ze strany náčelníka dělostřeleckého vyzbrojování (NDV) i přímého rozhodování a zasahování velitelů při plánování všech důležitých opatření a určování pořadí zabezpečení útvarů a jednotek.

Horský a zalesněný terén má rozhodný vliv na vedení boje především v zpomalení tempa postupu a omezení manévru napříč fronty. To přináší pro zásobování některé výhody, ale také celou řadu obtíží, které NDV musí předvídat a brát při organizaci a plánování zabezpečení v úvahu.

Výhodou horského a zalesněného terénu je poměrně malé tempo postupu a jeho ochranný charakter, který dovoluje zásobovacím odřadům (bojovým výdejnám) a skladům přiblížit se k vojskům a dále kratší vzdálenosti pro přísuny a odsuny munice, takže lze s nimi snáze udržet spojení.

Počet komunikací, po kterých vojska postupují a po kterých jdou i týly, je omezený, takže lze snáze určit kde, v které době bude možno uskutečnit doplňování a odsuny.

Ochranné vlastnosti terénu usnadňují maskování i ochranu skladů i dopravních odřadů s municí proti zbráním nepřitele včetně ZHN.

Nevýhodou je roztržitost vojsk přírodními překážkami, nedostatek cest, zvláště příčných a jejich malá průchodnost, které způsobují zpomalení tempa zásobování, omezený manévru zásobami mezi útvary na jednotlivých směrech a ztěžuje výběr míst a rozmístování skladů a bojových výdejen s municí.

Úzké komunikace způsobují obtíže při pronikání zásobovacích dopravních prostředků s municí k tylům nižších stupňů a jejich návrat s odsunovým materiálem proti směru pohybu vojsk, protože nelze

vyhradit samostatné cesty pro zásobování. Vyžaduje to přísnou kázeň na komunikacích a reálné plánování, aby koloběhy přísunů a odsunů se uskutečnily včas a jednotlivé týlové zásobovací stupně se sešly na stanovených osách, překladištích a výdejních místech.

Dopravní prostředky nelze přetěžovat a lze kalkulovat jen s pohyblivými zásobami včetně tažných vozidel děl a to při dobrém technickém stavu dopravních prostředků. Velitelé ve snaze dosahovat rychlého tempa postupu neradi přijímají doplňky a přísuny zásob munice, které ztěžují pohyblivost a je třeba v takových případech zásahu nadřízeného náčelníka.

Možnost napadení skladů a transportů s municí záškodnickými skupinami a rozbitými jednotkami, vyžaduje dobrého bojového zabezpečení a schopnosti náčelníků, kteří jim velí v organizování ochrany. Transporty i sklady musí být vybaveny prostředky k odstraňování menších záátasů a závalů a protipožárními prostředky k hašení požárů způsobených zásahem nepřátelských zbraní.

Některé zásady pro činnost orgánů dělostřeleckého vyzbrojování. Vzhledem k omezenému počtu komunikací, po kterých postupují pluky svazku a omezenému

manévru zásobami v příčném směru je výhodné **rozdělit dělostřelecký sklad svazku tak, aby postupoval za vojsky na dvou směrech a rovněž tak i prostředky divizní dělostřelecké opravy.** Přitom je třeba, aby byly zabezpečeny druhy munice a záložními díly, které odpovídají rážím a potřebě útvarů, v jejichž prospěch jsou tyto rozdělené prostředky vyčleněny.

Pro rozmísťování bojových výdejen a divizního dělostřeleckého skladu je nutno využívat příčných údolí, údolí vodních toků, brodů, míst s příčnými komunikacemi a to hlavně v rozhodujících fázích boje, aby bylo umožněno přeložení munice mezi dopravními prostředky různých stupňů a případný příčný manévr mezi útvary nebo z části divizního skladu postupujícího na jednom směru na druhý směr.

Vážným úkolem pro službu dělostřeleckého vyzbrojování je **zabezpečení municí těch dělostřeleckých útvarů, s větším dostřelem, které jsou předurčeny pro ničení ZHN.** U nich při plnění úkolů vzniká poměrně značná spotřeba munice a třeba je při dnešních nízkých pohyblivých zásobách urychleně doplnit na úkor druhých jednotek.

Je třeba, aby útvary dělostřelectva armády (100mm a 122mm K), kterými je svazek posilován a které především jsou určeny pro ničení ZHN, byly zabezpečovány péčí armády. Armáda ze svých dopravních prostředků a zásob vyčlení pohyblivou zálohu, která za nimi postupuje na určeném směru, nebo je popřípadě začleněna přímo do týlu těchto oddílů nebo brigád.

Zásobování leteckými dopravními prostředky ve prospěch svazku popřípadě pluku bude uskutečňováno většinou vrtulní-

ky, mezi stupni armády — svazek i shozem z dopravních letadel. Bude to v případech nepředvídané zvýšené spotřeby, kdy normálním přísunem, vzhledem k zpomalenému tempu, by se jednotka nebo útvar včas nezabezpečil, ale také při zatrasení, rozrušení komunikací, požárech lesních masivů a podobných zábranách, které znemožní včasný normální přísun. Vrtulníky bude možno v nutných případech využít i pro příčný manévr některými nedostávajícími se druhy střeliva, kde jej nelze uskutečnit jiným způsobem a také v nejnutejších případech k doplnění dělostřelectva, které plní úkoly ničení ZHN.

Vystřelené nábojnice a obaly je nutno odsunovat přímou výměnou za přísunovou ostrou municí, protože jinak by bylo velmi ztíženo jejich vrácení do týlu k opětnému použití. Při jejich skládání a ponechávání v prostorech palebného postavení a bojových výdejen by zůstaly v terénu, odkud týlu vyššího stupně nemají možnost zorganizovat jejich odsun.

Při plánování zabezpečení municí, spotřeby a přísunu, musí NDV brát v úvahu to, že při tomto způsobu boje bude ve značné míře používáno minometů a houfnic i raketometů, zatím co použití tanků bude omezené.

Vzhledem k možným cílům a způsobu použití dělostřelectva bude ve značné míře používáno střeliva tříštivého, dýmového k oslepečování pozorovatelů a u 122mm houfnic i střeliva časovaného. **Proto je třeba, aby náčelníci dělostřeleckého vyzbrojování plánovali zásadně jen podle pokynů náčelníka dělostřelectva a velitele, aby v určité fázi boje s ohledem na terén a obranu nepřítele bylo přísunováno správné střelivo co do druhu a množství.**